

PREEK DOOR DE WEEK

Heeft bidden zin?

5^e jaargang, nr. 2, week 3
18 januari – 23 januari 2010

Open je ogen en bidt!

Door diverse omstandigheden ben ik de laatste paar jaar regelmatig van baan veranderd. Ik heb daarom veel ervaring op de werkvloer opgedaan binnen soms zeer uiteenlopende organisaties. Wat me daarin elke keer weer opviel was de onderlinge strijd en competitiedrang, de miscommunicatie (vooral dat), het afschuiven van verantwoordelijkheid en bovenal de 'geen zin om te werken, maar ja het moet-mentaliteit'.

Op dit moment heb ik het enorm getroffen met de werksfeer. Ons team is klein en werkt zeer nauw samen. Veel overleg is vereist. Niemand is lui. We stimuleren en motiveren elkaar en proberen het beste in elkaar naar boven te halen. We moeten er met elkaar hard aan trekken om goed te scoren. Targets zijn belangrijk. De lat ligt altijd hoog.

Ook ik werk er aan mee, want ik zie mijn werk als een spel dat gewoon goed gespeeld moet worden en ik win graag. Anderzijds staat het me soms erg tegen. Het gaat zo dwars in tegen wie ik mag zijn in Christus, bij wie ik niets hoeft te *doen*, maar puur genade ontvang om wie ik *ben*. Het is best wel eens lastig om hierin de juiste balans te vinden.

Ja, ik moet werken omdat de hypotheek nu eenmaal betaald moet worden, maar ik wil ook voldoende tijd hebben voor mijn vrienden en familie. Soms zit ik echt in een split.

Heerlijk om dan bij collega's herkenning te vinden en er met elkaar over te *praten*. Vorige week las ik in de krant dat steeds meer werknemers samen komen om ook specifiek voor elkaar en voor het werk te *bidden*.

Op weg naar mijn werk lees ik graag een boek. Momenteel is dat 'Open je ogen en bidt!' van Sheila Walsh. Zij schrijft in haar inleiding: 'Gebed is niet een paar zinnen die we tot God spreken terwijl we geknield en met gesloten ogen voor ons bed liggen, maar het is het uitdragen van onze verbondenheid met God die er altijd is en er altijd zal zijn.'

Hoe draag je die verbondenheid met God in de praktijk uit?

Om over na te denken

Bidden verandert niet God, maar degene die bidt. (citaat Søren Kierkegaard)

Gebed

Heer, wilt U onze ogen openen om uw heerlijkheid te zien en onze oren, zodat we uw stem verstaan in deze drukke tijd van werken (of juist ontslag!) en wilt U ons nabij zijn in alles wat we doen? Amen.

Maandag 18 januari 2010

Ora et labora (*Bid en werk*)

Vertrouw bij je werk op de Heer, en je plannen zullen slagen (Spreuken 3:16)

In onze kerk wordt regelmatig een oproep gedaan om in actie te komen. Ik denk bijvoorbeeld aan het appèl dat geloven thuis begint, ons cursusmateriaal, deelname aan een huiskring, bedieningen, helpen bij Kerstnachtsdiensten, de 25 projecten, een oproep om je in te zetten voor de buurt en last but not least: je thuisgevoel van geloven (leren) verlengen naar de werksituatie.

Ik geloof met mijn hele hart dat die oproepen tot actie het allemaal waard zijn om te noemen. Toch denk ik ook: ik hoop niet dat we de aansporingen opvatten als oproepen om onze to-do lijstjes langer te maken.

Door *labora* als een groeiende to-do-lijst te zien, wordt m.i. benadrukt dat wij steeds meer moeten *geven*. Dat kan ons verblinden voor onze eigen behoefte om (in gebed) te *ontvangen*. Daarnaast kan het aanzetten tot een pose van morele verhevenheid, en het onderbelicht thema's als onze kwetsbaarheid, onvolmaaktheid, levenspijn, strijd, verdriet, eenzaamheid en kwellingen. Het kan ons afleiden van het gegeven dat laatstgenoemde thema's onlosmakelijk zijn verbonden met onze tocht om God te kunnen vinden op weg naar het Vaderhuis.

Om te kunnen geven, is het denk ik belangrijk om eerst (in gebed) te hebben ontvangen. Naarmate ik langer geloof, raak ik er meer van overtuigd dat het vooral waard is om het inzicht te ontvangen dat mensen zichzelf leren zien als (vergeven) zondaars. Als mensen die dorsten en hongerden. Als personen die ten diepste behoefte hebben aan veilige en nauwe relaties, acceptatie, vergeving en onvoorwaardelijke liefde.

Geloven begint volgens mij bij een houding van *ora* (voor mij persoonlijk is het daarbij belangrijk dat ik de ketenen van werk juist losser maak). Dat is denk ik het vertrekpunt om zoekende de overtuiging te krijgen dat God werkelijk van jou en mij vraagt om iets te doen (*labora*).

Vraag

Wat doe jij als je in de kerk wordt opgeroepen om in actie te komen (in gezin, kerk, buurt, op het werk e.d.). Negeren? Beschouw je het als een oproep om je to-do-lijstje langer te maken of ervaar je (soms) een oprechte aandrang dat God iets van je vraagt?

Gebed

Heer, leer ons steeds beter uw weg te volgen en niet de weg waarvan we denken dat die van U is. Amen.

Onderscheid

Daniël was vastbesloten zich aan de reinheidsvoorschriften te houden en hij vroeg de hoofdeunuch toestemming zich van de spijzen en de wijn van de tafel van de koning te onthouden. God zorgde ervoor dat de hoofdeunuch Daniël gunstig gezind was. (...) Aan het eind van de tien dagen zagen zij er gezonder en beter doorvoed uit dan alle jongemannen die de koninklijke spijzen voorgezet hadden gekregen. Dus diende de kamerheer hun geen koninklijke spijzen en wijn meer op, maar gaf hij hun alleen nog groente. En God schonk de vier jongemannen wijsheid, kennis en verstand van alle geschriften; bovendien was Daniël bij machte alle mogelijke visioenen en dromen uit te leggen. (Daniël 1:8-9, 15-17)

Daniël en zijn vrienden komen, samen met nog een aantal jongens, jong aan het hof van een vreemde koning. Een eunuch heeft de opdracht meegekregen jongens uit te zoeken zonder lichamelijke gebreken, aantrekkelijk om te zien, rijk aan kennis, ontwikkeld en met een scherp verstand, en bovendien geschikt om aan het hof te dienen (vers 4). Daniël heeft dus niet zelf naar deze baan gesolliciteerd. Hij wordt verplicht tot een opleiding van drie jaren en een verplicht menu.

In deze omstandigheden durft Daniël voor zijn geloof uit te komen. Hij wil zijn God dienen. Ook als dat betekent dat iedereen zal merken dat hij zich wil onderscheiden van de anderen. Hij krijgt toestemming. En God zegent de keus van de jongens. Niet alleen met gezondheid, maar met nog veel meer!

Alleen groente eten, kom nou. Niet iedereen krijgt de kans om te genieten van koninklijke spijzen en wijnen, dat laat je toch niet aan je voorbij gaan...! Niet iedereen zal positief hebben gereageerd op het dieet van Daniël en zijn vrienden. God zegent hen.

Anders eten doe ik niet, maar ik probeer mezelf wel in andere dingen te onderscheiden op mijn werk. Ik *probeer...* het lukt lang niet altijd. Afwasmachine ruimen? Geen probleem, dat is niet alleen werk voor de conciërge. Een wijntje op een personeelsfeest? Heerlijk en gezellig, maar ik ken mijn maat. Onderscheid zit in kleine dingen.

Vraag

Wat leer jij van Daniël?

Waarin onderscheid jij je van anderen op je werk? Voel je je gezegend als gevolg van je keuzes?

Gebed

Vader in de hemel, help mij keuzes te maken. Keuzes waardoor ik uw liefde laat zien. Geef dat uw zegen in mijn leven zichtbaar mag zijn voor anderen. Amen.

Blijven jullie hier zitten, ik ga daar bidden

*“Banden van de dood omknelden mij,
angsten van het dodenrijk grepen mij aan, ik voelde angst en pijn.” (Psalmen 116:3)*

“Blijven jullie hier zitten, Ik ga daar bidden.

Toen Hij zich bedroefd en angstig voelde worden, zei Hij tegen hen:
Ik voel Mij dodelijk bedroefd, blijf hier met Mij waken.” (Matteus 26:36b,37b,38)

Deze woorden sprak Jezus tegen zijn vrienden. Hij wist dat het niet lang meer zou duren voordat Hij verraden en gevangen genomen zou worden. En Hij wilde, voordat het zover was, met zijn Vader praten. Daarbij had Jezus de aanwezigheid en de steun van Petrus, Johannes en Jacobus hard nodig.

Het raakt mij diep als ik bedenk hoe zwaar dit uur voor Jezus geweest moet zijn. Hij voelde zich *dodelijk* bedroefd: de overtreffende trap van terneergeslagenheid en van grote angst over wat er staat te gebeuren. Zo zwaar was het, dat Jezus bloeddruppels zweette.

Wij kunnen het soms ook zwaar hebben. Of vreselijk bang zijn. Als we geconfronteerd worden met ziekte, dood, of verlies op wat voor manier dan ook. We kunnen bang zijn voor gebeurtenissen die voor ons liggen. En als we God kennen, zullen we naar Hem toe gaan om te bidden. Zoals Jezus deed.

Maar we hebben ook mensen nodig om ons heen. God heeft ons zo gemaakt dat we met elkaar in gemeenschap moeten leven om goed te kunnen functioneren.

Sommigen van ons hebben de neiging om zich terug te trekken. 'Laat mij maar lekker in mijn hoekje zitten, samen met God. Ik bid wel, Hij geeft me wat ik nodig heb, ik heb genoeg aan Hem.' Maar de Bijbel laat ons een ander beeld zien. Als zelfs Jezus de steun nodig heeft van zijn naaste vrienden, wie zijn wij dan dat we denken het zonder de ander te kunnen? Laten we blijven bidden, maar laten we daarbij ook elkaar voortdurend om hulp en steun en bemoediging vragen.

Vragen

Durven wij tijd en aandacht te vragen van een ander?

En durven wij te geven, als we de nood van een ander zien? Of sussen we onszelf liever in slaap met de gedachte dat de ander ons niet nodig heeft?

Gebed

Vergeef ons Heer, dat we elkaar zo makkelijk in de steek laten. Dank U dat U de zwaarste, moeilijkste weg bent gegaan. U werd door alles en iedereen verlaten, zodat wij nooit meer alleen en verlaten hoeven te zijn.

Leid ons niet in verzoeking, dat doen we zelf wel

En leid ons niet in verzoeking (Mattheus 6:13)

Ik vind het een bijzondere tekst in het Onze Vader: Leid ons niet in verzoeking. We vragen van God of Hij ons wil behoeden voor verleidingen om te zondigen.

Verleidingen zijn er natuurlijk overal. Zo is het voor mij heel verleidelijk om mee te doen met roddelen. Er is altijd wel wat aan de hand op mijn werk en het is zo gemakkelijk om erin mee te gaan en deze schuld bij iemand anders neer te leggen, bij voorkeur iemand die niet in de buurt is.

Als ik dit bid vraag ik dus onder andere aan God of Hij mij wil behoeden voor meedoen met dit geroddel. Maar soms trap ik er toch weer in. Helpt God op deze momenten dan niet genoeg? Is dit het bewijs dat een gebed niet werkt?

Volgens mij is het antwoord veel simpeler. Om roddelen weer als voorbeeld te nemen: als je weet dat bepaalde collega's altijd roddelen is het niet verstandig om daar iedere keer bij te gaan staan. We vragen aan God om ons niet in verzoeking te leiden, dit betekent echter niet dat wij geen enkele eigen verantwoordelijkheid hebben! We moeten de verzoeking natuurlijk zelf ook niet opzoeken!

Dit geldt volgens mij voor alle zonden. Als ik geen alcohol meer wil drinken is het verstandig om niet naar een café te gaan waar mensen de hele tijd bier aan het hijsen zijn. God wil je echt wel helpen om niet te drinken, maar je moet zelf ook niet op zoek zijn naar drank.

Helaas gaat het soms mis. Ieder mens heeft zijn of haar eigen zwakheden en zonden. God bidden om hulp en kracht is echt noodzakelijk om de strijd tegen de zonden te winnen. Maar laten we onze eigen verantwoordelijkheid niet wegstrepen. Dat God ons wil helpen is geen excuus om onszelf in verzoeking te brengen!

Vraag

Vraag jij God om hulp of gebruik je God als excuus om rustig door te kunnen gaan met zondigen?

Gebed

Here God dank U dat U ons op de goede weg wilt leiden. Wilt U ons helpen om de zonden uit de weg te gaan en om Uw kracht ten goede te gebruiken.

Met God altijd in de meerderheid

*U bent de redder van het vertrapte volk,
wie zich hoog wanen, brengt u ten val.
U bent het die mijn lamp doet schijnen,
u, Heer, mijn God, verlicht mijn duisternis,
met u storm ik af op een legerbende,
met mijn God beklim ik de hoogste muur. (Psalm 18:28-30)*

Volgens het opschrift is dit een gebed van David, uitgesproken nadat hij ternauwernood ontsnapt was aan de handen van zijn belagers.

In 1 Samuel 13:14 staat dat David een man naar Gods hart was. Was David dan een perfecte man? Nee, dat kunnen we alleen met recht van Jezus, de Zoon van David, zeggen. David was een man met fouten en gebreken en de Bijbel maakt daar zeker geen geheim van. Maar hij was ook een man van berouw en schuldbelijdenis – lees zijn psalmen er maar op na.

Wat zou God zo aangesproken hebben in het karakter van David? Ik denk dat het zijn passie voor zijn Heer was, het Godsvertrouwen dat hem tot een onverschrokken held maakte.

‘Met u storm ik af op een legerbende, met mijn God beklim ik de hoogste muur,’ zo spreekt David in deze psalm. Grootspraak? Dat kun je moeilijk zeggen van een man die als herdersjongen de strijd aanbond met leeuwen en beren en die in het strijdperk trad tegen de onverslaanbaar geachte Goliath.

Uit alles blijkt dat David de eer aan God wil geven. Hij had veel overwinningen op zijn naam staan, maar de eer voor dit alles komt zijn Schepper toe: ‘Ik heb u lief, Heer, mijn sterkte, Heer, mijn rots, mijn vesting, mijn bevrijder, God, mijn steenrots, bij u kan ik schuilen, mijn schild, kracht die mij redt, mijn burcht. Ik roep: “Geloofd zij de Heer,” want ik ben van mijn vijanden verlost.’ (vers 2-4)

David was gehoorzaam aan God en hij voelde zich nooit te groot om zich te verootmoedigen voor zijn Heer.

Om over na te denken

Wat zijn de uitdagingen en problemen die jij het hoofd moet bieden? Ben je onder de indruk van tegenstand(ers)? Geloof je, net als David, dat je met God altijd in de meerderheid bent?

Gebod

Vader, geef ons iets van het enorme vertrouwen van David. Sterk ons geloof door te zien op Jezus, uw Zoon en de zoon van David. Wij zullen glansrijk zegevieren dankzij Hem die ons heeft liefgehad! (Romeinen 8:37)

De Meerkerk

Als baptistengemeente neemt De Meerkerk de Bijbel als grondslag voor het leven. Zij gelooft dat het mooiste cadeau dat de mens ooit ontving, is dat God zélf – in Jezus Christus – naar de aarde kwam. Door Zijn lijden, sterven en opstanding kunnen wij leven als bevrijde mensen in een open relatie met God en met elkaar.

Missie

De Meerkerk wil midden in de samenleving staan. Vanuit die positie wil zij bewust getuige zijn van Jezus Christus om mensen te helpen Jezus te vinden en Hem steeds meer te volgen.

Activiteiten

Daarvoor zijn tal van activiteiten ontwikkeld voor alle leeftijden, waaronder de wekelijkse samenkomsten op zondagochtend om 09.00 en 11.30 uur. Nieuwkomers in de kerk kunnen zich opgeven voor een Introductiekring, maar wilt u eerst meer weten over het Evangelie, dan kunt u ook eerst vrijblijvend de Alpha-cursus volgen.

Adressen

Kerkelijk centrum
Bennebroekerweg 515 Hoofddorp
Tel: (023) 562 65 63

Kantoor:
IJweg 1100
2133 MH Hoofddorp
Tel: (023) 563 58 72

Correspondentie
Postbus 6992130 AR Hoofddorp
bankrek.nr. 45.61.17.326

U kunt ook corresponderen via e-mail: info@meerkerk.nl
webadres: www.meerkerk.nl

De diensten zijn om de week te beluisteren via Grootnieuwsradio, 1008 AM